

ת"ד 1770/05/21 - מדינת ישראל נגד ירין דידי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 1770-05-21 מדינת ישראל נ' דידי

לפני כב' השופטת צפורה משה
המאשימה מדינת ישראל
נגד ירין דידי
הנאשם ע"י ב"כ, עוה"ד ערד

גזר דין

(הדגשות כאן ולאורך גזר הדין שלי -"צ.מ.")

פקודת התעבורה {נ"ח} תשכ"א - 1961, להלן: "פקודת התעבורה"

תקנות התעבורה תשכ"א - 1961, להלן: "תקנות התעבורה".

חוק העונשין, התשל"ז - 1977, להלן: "חוק העונשין".

כתב האישום, הודאת הנאשם והכרעת הדין:

ביום 14.2.22, הודה הנאשם והורשע בכתב האישום, שעניינו גרימת תאונת דרכים אשר תוצאותיה חבלות של ממש להולך הרגל המעורב ונזק לרכוש, הכל כמפורט בכתב האישום.

בפרק א. לכתב האישום - פרק העובדות, נטען כי:

בתאריך 11.1.21, בשעה 13:45 לערך, נהג הנאשם רכב פורד מספר 4678663 בת"א, בשדרות רוטשילד, מצפון לדרום והתקרב לצומת עם רחוב החשמונאים,

(להלן: "הצומת").

בשדרות רוטשילד, אחרי הצומת בכיוון נסיעת הנאשם, מסומן על פני הכביש מעבר חצייה להולכי רגל בסמוך אליו מוצבים בשני צדי הדרך תמרורים : 306 ותמרור 707 (להלן: "מעבר החצייה").

אותה שעה, חצה את הכביש, על מעבר החצייה, מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם, הולך רגל, מר מנשה דיין, יליד

עמוד 1

. 1941

הנאשם נהג בקלות ראש, בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא הבחין בעוד מועד בהולך הרגל, לא אפשר לו להשלים חצייה בבטחה, לא בלם, פגע בהולך הרגל בחזקה על מעבר החצייה, כך שהולך הרגל עף על מכסה המנוע ונפץ עם ראשו את השמשה הקדמית של הרכב ונפל על הכביש.

כתוצאה מהתאונה, **נחבל הולך הרגל חבלה של ממש**, בכך שנגרמו לו, שברים מרובים בצלעות ושבר בחוליה 11, שברים בראש ההומרוס השמאלי עם תזוזה בין הראש הומרוס עם המטומה בסמוך, שבר בקצה המרוחק של הקליקולה שמאלית, ובקצה המקורב עם המטומה בסמוך, חבלה פנימית עם דימום בטחול, חבלת ראש עם חתכים שנתפרו, ואשפוז בבית החולים ועבר ניתוח בהרדמה כללית.

כמו כן, ניזוק רכבו של הנאשם.

בפרק ב. לכתב האישום - הוראות החיקוק, יוחסו לנאשם העבירות הבאות:

נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף (2)62 לפקודת התעבורה סמל סעיף 7137 ביחד **עם סעיף (2)38 לפקודת התעבורה**, סמל סעיף 2029.

אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חצייה בבטחה, בניגוד **לתקנה 67 א לתקנות התעבורה** סמל סעיף 5428.

התנהגות הגורמת נזק, בניגוד **לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה**, סמל סעיף 2425.

גרימת חבלה של ממש בניגוד לסעיף (3)38 לפקודת התעבורה, סמל סעיף 9923.

הנאשם:

הנאשם כבן 25 סטודנט, נוהג משנת 2014, לחובתו 5 הרשעות תעבורה מסוג ברירת משפט, אחרונה שבהן משנת 2018 בהיותו רוכב על אופניים חשמליים, אין בעברו תאונת דרכים.

תסקיר שירות המבחן:

ב"כ הנאשם בקש במועד הכרעת הדין וטרם שמיעת הטענות לעונש, להפנות את הנאשם לשירות המבחן, על מנת לקבל תסקיר בעניינו ובחינת התאמתו לתוכנית של"צ.

הנאשם הביע הסכמתו לכך, והובהר לו עוד באותו מעמד, כי אין בשליחתו לשירות המבחן, כדי ליצור ציפייה לעונש אשר ייגזר עליו.

ב"כ המאשימה לא התנגד, ואולם סייג הסכמתו בכך, כי אין בהמלצת שירות המבחן, כדי לחייב את המאשימה בעמדתה לעונש. עוד הדגיש כי עמדת המאשימה לעונש כוללת רכיב של מאסר.

ביום 29.9.22 הוגש תסקיר שירות המבחן, ובו המלצה חיובית, הכוללת עונש של"צ בהיקף של 150 שעות וצו מבחן למשך שנה.

שירות המבחן מפרט בתסקירו, נסיבות חייו של הנאשם, התייחסות הנאשם לאירוע התאונה והשפעתו על הנאשם, לקיחת האחריות מצדו ונכונותו הן לבצע עבודות של"צ והן להשתלב בסדנה בקבוצה טיפולית המיועדת למי שפצעו אנשים.

הטיעונים לעונש:

ביום 20.10.22 נשמעו הטיעונים לעונש.

טיעוני המאשימה לעונש:

(ראה עמ' 8-9 לפרוטוקול)

עוד בפתח טיעוניו, הבהיר ב"כ המאשימה המלומד, כי על אף המלצת שירות המבחן עמדת המאשימה נותרה והינה למאסר בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.

ראיות לעונש:

גיליון הרשעות תעבורה של הנאשם - הוגש וסומן **ת/1** .

המאשימה הפנתה כתימוכין לטיעוניה, למספר פסקי דין ובפועל הגישה מתוכם 2 פסקי דין - **סומנו ת/2** .

לטענת המאשימה, עסקינן במי שהורשע בגרימת תאונת דרכים, תוך שהוא נוהג בקלות ראש ופוגע בהולך רגל על מעבר חציה.

להולך הרגל, הנפגע, נגרמו נזקים רבים וחבלות של ממש, מפנה לסעיף 5 לעובדות כתב האישום.

מתחם הענישה בתאונות דרכים שתוצאותיהן חבלות של ממש, יכול ויכלול בחובו ענישה בדמות מאסר, והינו נע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל, מאחורי סורג וברח.

תאונות הדרכים הפכו בשנים האחרונות, למכת מדינה והן גורמות לתמותה גבוהה בישראל.

ברבים מן המקרים מאבדים נפגעי התאונה את יכולתם לשוב לשגרת חייהם ויש להקפיד כי תופעה זו תסור מן העולם.

ב"כ המאשימה הפנה כאמור לעיל לפסיקה תומכת לטענתו ואולם, יצוין כבר עתה, כי בחלקה נמצא כי מראה המקום אינו נכון ובחלקה נמצא כי האירועים הנדונים שם אינם מתאימים למקרה דנן.

כך למשל הפנה ל:

רע"פ 6694-04-11 אילן דלשד, בפועל הוגש לתיק בית המשפט עפ"ת 2660-05-10, בו נדונה פגיעה בהולכות רגל במעבר החציה, בית משפט קמא השית עונש של פסילה בפועל בת 16 חודשים אשר אושרה בבית המשפט המחוזי.

תיק ת"ד 36980-03-15, בתיק זה נדונה העבירה של אי מתן זכות קדימה להולך רגל על מעבר החציה.

הנאשם (צ"ל: "המעורב" - צ.מ.), נחבל חבלות של ממש, בדמות תפרים בראשו כפי שקרה במקרה שלפנינו. בית המשפט גזר 4 חודשי מאסר פועל שירוצו בעבודות שירות לצד פסילה בפועל בת 36 חודשים.

עפ"ת 5259-09-17 גבר נ' מ"י, בתיק זה הושתו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט לא הסתפק בשל"צ וקבע עונש של עבודות שירות.

תיק ת"ד 6694-04-11 מ"י נ' קרש, בתיק זה נדון, נהג אוטובוס אשר פגע בהולך רגל במעבר החציה. רישיון הנהיגה של הנאשם נפסל לתקופה של 11 חודשים. לא הושת רכיב של מאסר.

הנאשם נוהג משנת 2014, לחובתו 5 הרשעות קודמות. אין תאונות דרכים בעברו.

לאור נסיבות כתב האישום ותוצאות התאונה בתיק שלפנינו, מבקשת המאשימה להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

באשר לרכיב המאסר:

מאסר בפועל בן 4 חודשים, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ככל ובית המשפט ימצא לנכון להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל.

באשר לרכיב הפסילה:

פסילה בפועל שלא תפחת מ- 15 חודשים המהווה את הרף האמצעי של המתחם הנע בין מספר חודשים ועד 6 שנים.

זאת, לצד רכיבי ענישה נלווים, צופי פני עתיד בדמות פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

עוד עותרת המאשימה, להשית על הנאשם פיצוי לנפגע העבירה, לשיקול דעת בית המשפט.

ב"כ המאשימה המלומד הדגיש בסוף טיעוניו, כי לא נעלם מעיני המאשימה התסקיר החיובי, כמו גם העובדה כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו, ומשכך המאשימה אינה עותרת לרף העליון של מתחמי הענישה.

טיעוני ההגנה לעונש:

(ראה עמ' 10-11 לפרוטוקול)

בטיעוניה לעונש, עתרה ההגנה לענישה מקלה יותר, באופן משמעותי מהעונש לו עתרה המאשימה.

לדברי הסניגור המלומד, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, ויותר על זכויותיו לנהל הוכחות בתיק, זאת על אף קיומן של ראיות להגנתו. הנאשם חסך מזמנו של בית המשפט ויש לזקוף זאת לזכותו.

ההגנה מבקשת מבית המשפט, להתעלם מטענות התביעה לענין חומרת הפגיעות, זאת מאחר והנאשם הודה בכתב האישום כפי שהוא.

מתחם העונש ההולם לטענת ההגנה:

באשר לרכיב המאסר לו טוענת המאשימה:

לטענת ההגנה, אין מקום בנסיבות תיק זה כדי להשית על הנאשם רכיב של מאסר, תוך שהיא מפנה לתסקיר שירות המבחן.

מדובר בענישה מחמירה אשר אינה תואמת את מדיניות הענישה.

באשר לרכיב הפסילה בפועל:

המתחם נע בין 3-9 חודשי פסילה בפועל.

באשר לנסיבות כתב האישום:

רשלנות הנאשם:

לטענת ההגנה, הנאשם הודה, מדובר ברשלנות בין נמוכה לבינונית מן הטעם שמדובר בנסיעה בעליה מול השמש, זאת מבלי להקל ראש מחומרת העבירה.

תוצאות התאונה:

מדובר בחבלות ברף הבינוני הממוצע, אשר לא הותירו נכות.

הסניגור המלומד הפנה לפסיקה תומכת לטענתו, בה הושתו עונשים קלים יותר, מאלה להם טוענת המאשימה.

הפנה לתיק 216-02-21 מדינת ישראל נ' שטרומן, אשר נידון בפני מותב זה:

בתיק זה, בית המשפט הסתפק ב-3 חודשי פסילה בפועל ולא הושת כל רכיב של "צ או מאסר.

לטענת ההגנה, היא מיוזמתה זו שבקשה לשלוח את הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, על מנת שבית המשפט יתרשם מן הנאשם.

הנאשם קיבל אחריות ועל אף שהמלצות התסקיר מחמירות עם הנאשם, הנאשם מוכן לקבל עליו את העונש.

העונש המתאים לנאשם לטענת ההגנה:

ההגנה עותרת להתחשבות בית המשפט ומבקשת להסתפק ב - 3 חודשי פסילה בפועל בלבד, וזאת, נוכח העובדה כי שירות המבחן המליץ על רכיב של "צ מחמיר, בן 150 שעות, זאת לצד רכיבי ענישה נלווים, בדמות פסילה על תנאי וקנס.

דברי הנאשם:

(ראה עמ' 11 לפרוטוקול ש' 6-11)

בסוף טיעוני ההגנה, בקש הנאשם למסור דברים ועתר להתחשבות בית המשפט.

הנאשם הביע חרטה ומסר כי אירוע התאונה מלווה אותו מידי יום ביומו, מאז התרחשותה.

הינו סטודנט וצעיר, מתגורר בתל אביב ועובד בשיפוצים על מנת להתפרנס .

יש לו עמותה בה הוא מתנדב, מקדם את בני דורו מבחינה תרבותית, הוא אינו אדם רע, מתעסק באומנות, עורך תערוכות במסגרת פעילותו בעמותה.

הביע נכונות לבצע עבודות של"צ ככל וזה העונש אשר יוטל עליו.

הצהיר כי יכבד כל החלטה של בית המשפט.

דין והכרעה:

בתיקון 113 לחוק העונשין נקבע עיקרון ההלימה המנחה את בית המשפט בבואו לגזור את העונש.

עקרון זה, קובע קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה נסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל.

בהתאם לתיקון לחוק העונשין ולפסיקה שהתוותה לאחריו, נקבע לצורך כך הליך תלת שלבי:

ראה ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י, סו(2) 772 (2013); ע"פ 2918/13 אחמד דבס נ' מ"י (נבו 18.07.2013):

על בית המשפט לעבור 3 שלבים כמפורט בסעיף 40ג. לתיקון 113 לחוק העונשין:

בשלב הראשון :

קביעת מתחם העונש ההולם לתיק שבפניו, ובתוך כך התחשבות בערכים החברתיים אשר נפגעו, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה/ות , **כמפורט בסעיף 40ט. לתיקון 113 לחוק העונשין**, והכל תוך מתן בכורה לעקרון ההלימה בענישה.

בשלב השני :

על בית המשפט מוטל לבחון קיומם של חריגים, **שיקולי שיקום או הרתעה** המצדיקים סטייה מהמתחם ההולם שנקבע

לקולא או לחומרא, כמפורט בסעיפים 40ד-ז. לתיקון 113 לחוק העונשין.

בשלב השלישי :

קביעת העונש המתאים לנאשם שבפניו ובמידה שאין מקום לחרוג מהמתחם ההולם שקבע ייעשה הדבר בתוך המתחם ההולם וזאת בהתחשב בין היתר בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא. לתיקון 113 לחוק העונשין.

ומן הכלל אל הפרט בענייננו:

מתחם העונש ההולם:

על פי סעיף 40ג(א) לתיקון 113 לחוק העונשין, הרי שאף שמדובר במספר עבירות בפנינו אירוע אחד ולפיכך יש בדעתי לקבוע מתחם ענישה אחד ההולם את האירוע כולו נשוא כתב האישום.

הערך החברתי בעבירות תעבורה ככלל הינו ביטחונם ושלומם של משתמשי הדרך.

במקרה שלפנינו, עסקינן בפגיעה בהולך רגל אשר חצה את הכביש במעבר חצייה מתומרר, מקום מבטחו ומבצרו של הולך הרגל, ואשר כתוצאה ממנה נגרמו לו חבלות של ממש כמפורט בכתב האישום.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט נ. הנדל בע"פ (מחוזי באר שבע) 7291/05 ביטון מרדכי נ' מדינת ישראל (נבו 10.05.2006):

"כלל גדול הוא שמעבר החצייה הינו מבטחו של הולך הרגל. מקום זה הינו שטחו ועומד ברשותו. הטעם בדבר כולל פן חיובי ופן שלילי. הפן החיובי נועד לעודד הולכי רגל לחצות את הכביש במעבר חצייה. הפן השלילי הינו איתות להולכי רגל שאל יחצו את הכביש במקום אחר. אין הדבר אומר שישנה אחריות אבסולוטית לנהג הפוגע בהולך רגל במעבר חצייה. בדינמיקה של הכביש האפשרויות רבות ומגוונות ביותר. יחד עם זאת, חלה על הנהג אחריות מוגברת כלפי הולך רגל במעבר חצייה. אחריות זו באה לידי ביטוי בדרישה מהנהג לבחון את צעדיו היטב טרם הגיעו למעבר חצייה. כך קובע השכל הישר, כך קובע הדין וכך קובעת הפסיקה. התנגשות שבין רכב לבין ייצור אנוש לאו תחרות פיזית. תוצאתה רק מדגימה עד כמה רכב מסוגל להוות כלי קטלני." (ההדגשות אינה במקור).

כמו כן, ראה:

ע"פ (מחוזי ת"א) 41207-04-15 מיכאל ברשידוב נ' מדינת ישראל (נבו 22.06.2015); רע"פ 19/22 שיר אייזיק נ' מדינת ישראל (נבו 10.01.2022)

ההגנה עצמה אף היא מכירה בכך.

יש ליתן משקל גם לנזק הכספי, הנגרם כתוצאה מתאונות דרכים על כל רבדיו.

במקרה שלפנינו, נגרם גם נזק לרכוש לרכב הנאשם אם כי, אין כל פירוט לגבי טיבו והיקפו.

בית המשפט העליון קבע לא אחת, ובשורה ארוכה של פסקי דין כי יש להטיל עונשים חמורים ומרתיעים על אלה הפוגעים בבטיחות בדרכים ובנהיגה רשלנית ואשר גרמו לתאונות דרכים תוך סיכון חיי אדם והדברים ברורים מאליהם.

כך למשל מפנה לדברי הנשיאה כתוארה דאז, כב' השו' נאור ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מידי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים. לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

נוכח סבלו של המעורב ניתן לומר כי ערך קדושת החיים נפגע פגיעה קשה.

לצד הערכים החברתיים אשר נפגעו יש לבחון את נסיבות קרות התאונה, רמת הרשלנות של הנאשם לצד תוצאות התאונה.

הנאשם הודה בגרם תאונת דרכים אשר תוצאותיה חבלות של ממש להולך הרגל המעורב, נזק לרכוש וב- 4 עבירות שעניינן:

נהיגה בקלות ראש, אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חצייה בבטחה, התנהגות הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש.

מדינית הענישה הנוהגת :

מדיניות הענישה בעבירות המיוחסות לנאשם, הינה נגזרת של רף הרשלנות המיוחס לו, נסיבות קרות התאונה כמו גם תוצאות התאונה וזאת על פי מדרג החבלות.

משכך, ועל מנת שניתן יהיה להגיע לתוצאה הצודקת וההוגנת באיזון בין כל האינטרסים העומדים לדיון, הן הציבורי והן הפרטי של הנאשם העומד לדיון, סבורני כי על בית המשפט מוטלת החובה לבדוק את מדיניות הענישה צמוד ככל האפשר לנסיבות כתב האישום שבפניו.

מדיניות הענישה בעבירות בהן עסקינן משתנה מתיק לתיק על פי נסיבותיו, לכך גם מתווספים בסופו של יום, שיקולים נוספים כמצוות תיקון 113 לחוק העונשין, אשר אינם קשורים בנסיבות כתב האישום, כגון הודאת

הנאשם, עברו התעבורתי של הנידון, נסיבותיו האישיות, שיקולי שיקום ועוד.

מדיניות זו, יש ולעיתים נעה בין עונשים מסוג של"צ, דרך מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל גם מאחורי סורג ובריח, ופסילה בפועל הנעה בין 3 חודשי פסילה מינימלית, הקבועה בחוק ועד פסילה ארוכה המגיעה לעיתים עד מספר שנים, ולעיתים הענישה אינה כוללת רכיב של מאסר או של"צ כלל.

כך למשל, מן הענישה מחמירה אל המקלה מפנה **לרע"פ 8588/16 בענין רז משה נ' מדינת ישראל**, גזר בית המשפט על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות פסילה בפועל למשך 36 חודשים לצד ענישה נלווית, זאת, כאשר מדובר היה בנאשם שהורשע בעבירות של גרימת תאונת דרכים, שתוצאותיה חבלות של ממש, בנסיבות של סטייה מנתיב ובמהירות מופרזת וכאשר כתוצאה מן התאונה, המעורבת נחבלה חבלות של ממש בגופה בראשה ובפניה והצטרפה לעבור ניתוח ומעקב אורטופדי.

בית המשפט קבע, כי מדובר ברשלנות גבוהה של הנאשם, ועל אף גילו ותסקירים חיוביים השית עליו את העונשים הנ"ל.

ברע"פ 3616/13 רמו נ' מדינת ישראל, נדון תיק שעניינו, אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה, כאשר כתוצאה מהתאונה נחבלו שני הולכי הרגל חבלות של ממש, חבלות קשות.

בית משפט קמא גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ופסילה בפועל בת 5 שנים, זאת לצד ענישה נלווית.

בית המשפט המחוזי הקל בעונש והעמידו על 8 חודשי מאסר בפועל, כאשר יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם ובית המשפט העליון לא התערב והדגיש את הצורך בהטלת עונשי מאסר ממש.

ואולם לצד אלה, קיימת פסיקה מקלה יותר, נוכח נסיבות התאונה ובכללן רמת הרשלנות של הנהג המעורב, כמו גם תוצאות התאונה.

בעפ"ת 30822-01-13 אבירן יעקב נ' מדינת ישראל, הורשע הנאשם בנהיגה בחוסר זהירות ובגרימת תאונה, אשר תוצאותיה חבלות של ממש כאשר חמישה אנשים נחבלו, שניים מהם קשה ואחת מהן אף נזקקה לניתוח וקיבוע שבר.

בית משפט קמא גזר על הנאשם פסילה בפועל בת 8 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בהיות העונש מצוי במתחם הענישה.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות דומות וזהות המיוחסות לנאשם, ראה גם:

תיק ת"ד 6919-02-18 (ת"א) בעניין מדינת ישראל נ' אודי משה מיום 30.10.19, אשר ניתן על ידי כב' השו' ענת יחב ולפסיקה המאוזכרת שם.

בתיק זה הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות, בגרימת תאונת דרכים, אשר תוצאותיה חבלות של ממש, בעבירות של נהיגה בקלות ראש והתנהגות הגורמת נזק.

כתוצאה מן התאונה, נחבל המעורב חבלות של ממש, בדמות שברים בצלעות וכן סבל מבקעים במספר חוליות דיסק בגבו, ונזק בחוט השדרה, **אשר חלקן אף הוכחו במהלך שמיעת ההוכחות,** כאשר לחובת הנאשם הנדון, 12 הרשעות קודמות.

המאשימה שם, בקשה להחמיר עם הנאשם, תוך שטענה, למתחם ענישה אשר נע בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל, פסילה ארוכה ורכיבי ענישה נלווים כאשר ביקשה להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

מנגד, טענה ההגנה שם, לענישה מקלה יותר זאת, נוכח עברו התעבורתי של הנאשם אשר הינו קל, רשלנות הנאשם אינה גבוהה, מאחר ונאלץ להסיט את רכבו שמאלה על מנת להימנע מפגיעה בחתול, וכן נוכח נסיבותיו האישיות.

באשר לרף החומרה של החבלות, קבע בית המשפט הנכבד, כי מדובר בחבלות של ממש, ברף הבינוני - גבוה.

באשר למתחם ההולם נקבע לאחר סקירת פסיקה ענפה כדלקמן:

" **מכל המקובץ לעיל, הרי שמתחם מתחם הענישה בעבירות אלה נע אף בין מאסר ע"ת ועד מאסר של מספר חודשים אף בעבודות שירות או רכיב של"צ, פסילה בפועל של 4-24 חודשים, פסילה ע"ת וקנס".** ראה עמ' 22 ש' 27-28 לגזר הדין.

ובאשר לאותו אירוע:

"**העונש ההולם עבור אירוע זה בנסיבותיו מתחיל מפסילה בפועל בת 5 חודשים ועד 18 חודשים מאסר על תנאי עד מאסר קצר בעבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים".**

ראה שם, עמ' 23 לפרוטוקול ש' 10-11.

בסופו של יום גזר בית המשפט על הנאשם רכיבי ענישה הכוללים:

פסילה בפועל בת 10 חודשים, פסילה על תנאי 5 חודשים למשך 3 שנים פיצוי כספי למעורב בסך ₪ 4,000 וכן מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים.

ראה גם:

תיק ת"ד 9528-03-16 מדינת ישראל נ' אטיאס, בית משפט לתעבורה ת"א, כב' השו' ענת יהב מיום 25.4.18 .

בתיק זה נדון נאשם, לאחר שהורשע בגרם תאונת דרכים אשר תוצאותיה **חבלות של ממש**, בעבירות של נהיגה **כשברמזור אור אדום** ונהיגה בקלות ראש.

הנאשם נחבל בחבלות בדמות חתך בברך שנתפר דמם מוחי והנוסעת ביתו - אשר הורכבה על האופנוע נחבלה חבלה של ממש בדמות שבר פטישון שהצריך ניתוח לקיבוע.

בית המשפט הנכבד קבע, כי מתחם הענישה בעבירות אילו יכול לכלול ברף העליון שלו אף רכיבים של של"צ, מאסר על תנאי ואף מאסר קצר בעבודות שירות, פסילה בפועל בין 3-12 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

ואולם, בשל נסיבות שאינן קשורות ליצוע העבירה, הנאשם בן 70, נוהג משנת 1968 לחובתו 4 הרשעות קודמות מצב כלכלי לא שפיר ועוד, הסתפק בית המשפט בענישה הכוללת רכיבים של:

קנס בסך 1,000 ₪ פסילה בפועל בת 3 חודשים ופסילה על תנאי.

בתיק 4185-10-17 מדינת ישראל נ' גוטליב, אשר ניתן על ידי מותב זה, בו נדונה נאשמת בת 86, אשר גרמה לתאונת דרכים בה נפגעו שתי הולכות רגל, חבלות של ממש.

בגזר הדין, נקבע מתחם ענישה אשר נע בין של"צ ועד מאסר בפועל בעבודות שירות,

ובאשר לרכיב הפסילה בפועל מתחם אשר נע בין 8-20 חודשי פסילה בפועל, זאת לצד ענישה נלווית.

בסופו של יום בשל נסיבותיה האישיות של הנאשמת, היותה אלמנה בת 86 וניצולת שואה, נמנע בית המשפט מהשתל של"צ או מאסר כפי שטענה לו המאשימה, והסתפק ברכיבי ענישה הכוללים מאסר על תנאי של 7 חודשים למשך 3 שנים, אשר יחול על עבירות גרימת תאונת דרכים אשר תוצאותיה חבלה של ממש ו/או נהיגה בזמן פסילה, פסילה בפועל בת 16 חודשים בניכוי 2 חודשי הפסילה המנהלית אותם ריצתה הנאשמת, פסילה על תנאי 12 חודשים למשך 3 שנים, זאת לצד ענישה נלווית.

ההגנה הגישה ערעור על גזר הדין, לבית המשפט המחוזי בתל אביב, **אשר נדון בעפ"ת 11554-12-20.**

בית המשפט המחוזי, בפסק דינו של כב' השו' רענן בן יוסף, הקל בעונשה של הנאשמת תוך פירוט הנסיבות המאפשרות זאת כמפורט בסעיף 40יא. לתיקון 113 לחוק העונשין ובכלל זה, נסיבותיה האישיות, הודאת הנאשמת,

חלופה הזמן והעובדה כי התאונה התרחשה אחרי שהודע לה על מחלת בעלה בסרטן ממנה נפטר מאוחר יותר.

ההגנה הסכימה, כי מתחם הענישה באשר לרכיב הפסילה בפועל, אותו קבע בית משפט קמא, הינו נכון ובית המשפט לערעורים לא התערב בקביעה זו והותירה על כנה.

יחד עם זאת, קבע כי על אף שלא הושת על הנאשמת רכיב מאסר, אין בכך כדי למנוע מיקום רכיב הפסילה בפועל ברף התחתון, והעמדתו על 8 חודשי פסילה בפועל בלבד.

עוד הקל בית המשפט המחוזי בעונשה של הנאשמת, בכך שהפחית את עונשה מאסר על תנאי ל - 6 חודשים בלבד ובאשר לרכיב המאסר על תנאי, קבע, כי זה יחול רק על עבירות של נהיגה בפסילה.

ומן הכלל אל הפרט בענייננו:

ראשית, יש לציין כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה בחלקה כאמור לא הוגשה, חלקה לא מתאימה לנסיבות תיק זה ובחלקה מדובר במקרים חמורים יותר מהמקרה שלפנינו.

כך למשל, **בפרשת דלשד** דובר ב 2 הולכות רגל, **בפרשת ירמי**, דובר בחבלות אשר הסתיימו בסופו של דבר בקטיעת כף רגל.

לצד זאת, יש לציין כי גם הפסיקה אליה הפנתה ההגנה, אינה מתייחסת, לא פגיעה בהולך רגל וגם לא לתאונה במעבר חצייה, אלא לנסיבות אחרות.

רף רשלנות הנאשם:

רשלנות נסיבות התאונה, כפי שהן מתוארות בכתב האישום ובהן הודה הנאשם, מלמדות כי הנאשם פגע בהולך הרגל במעבר החצייה, בטבורה של העיר תל אביב, שדרות רוטשילד, רחוב הומה אדם בשעת צהריים וכי הולך הרגל הועף על מכונית הנאשם ומעוצמת הפגיעה הזכוכית התנפצה.

עוד עולה מהאמור לעיל, כי נגרם נזק לרכב הנאשם.

להגנת הנאשם טען הסניגור המלומד, כי מדובר בנסיעה בעלייה וכי הנאשם הסתנוור מקרני השמש.

בתיק לא נשמעו ראיות, וטענת ההגנה ולפיה הנאשם סונוור כלל לא נבחנה.

ואולם, ככל וכך אכן היה, מצופה היה מהנאשם כי דווקא יאט נסיעתו, וינקוט משנה זהירות.

לצד זאת, יש לציין כי לא נטען כנגד הנאשם כי נסע במהירות גבוהה, אם כי ובזהירות הנדרשת ניתן להסיק מעוצמת הפגיעה בנאשם, נסיבות קרות התאונה, העובדה כי הולך הרגל עף על השמשה, ותוצאות התאונה, כי כפי הנראה הנאשם גם לא נסע במהירות איטית.

משכך, אני קובעת כי מדובר ברשלנות ברף הבינוני עד גבוה.

באשר לתוצאות התאונה, מהות חבלות הגוף והנזק לרכוש:

מדובר בהולך רגל, אשר נפגע חבלות של ממש, המתוארות בכתב האישום בדמות מספר שברים, חבלת ראש דימום בטחול, אשר הצריכו אשפוז וניתוח בהרדמה כללית.

ראיות לעונש לא נשמעו על ידי המעורב ואין מידע לגבי מצבו כיום.

כל שיש בפני בית המשפט, הינו האמור בכתב האישום והודאת הנאשם במיוחס לו, לרבות בתוצאות התאונה.

על פניו מדובר בחבלות אשר יש להניח כי השפיעו ומשפיעות על חיי ואיכות חיו של המעורב.

נתתי דעתי גם לגילו של המעורב ביום התאונה.

אינני מקלה ראש בסבלו של המעורב, ואולם בהיעדר ראיות אובייקטיביות המצביעות על מצבו כיום, לא ניתן ליתן לטיעוני המאשימה את המשקל אותו היא מבקשת.

לאחר שעיינתי בנטען בכתב האישום, ולאור דיני הראיות והוראות החוק המחייבים, ובהיעדר נתונים אובייקטיביים בדבר ימי האשפוז ומהות הניתוח, **אין לי אלא לפסוק על פי מה שהונח בפניי ולקבוע כי מדובר בחבלות ברף הבינוני.**

הגדרת המונח "חבלות של ממש" הינה הגדרה רחבה דייה ויש בה כדי להכיל מגוון רב של מצבי חבלה על פי חומרתם מהקל דרך הבינוני עובר לקשה, קשה ממש ואף קטלני.

מפנה גם **לתיק ת"ד 6744-07-15 מדינת ישראל נ' ביבי מיום 19.6.16**, אשר ניתן על ידי מותב זה ולפסיקה המאוזכרת שם.

בפרשת ביבי הנ"ל, נדונה תאונת דרכים, אשר תוצאותיה חבלות של ממש, כאשר הנאשמת סטתה מנתיב נסיעתה עלתה על המדרכה ופגעה בהולכת רגל אשר עמדה על המדרכה בסמוך למעבר חצייה בנסיבות של איבוד שליטה וכן נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף.

הנאשמת הייתה בת 19 עם נסיבות חיים קשות.

למעורבת נגרמו חבלות של ממש, בדמות פגיעת ראש קשה שבר בגולגולת, קרע בעור התוף של אזנה הימנית, וכן נזקים נפשיים ובינאישיים כפי שפירטה אף בעדותה בבית המשפט.

יודגש, כי המעורבת על אף הפגיעות הקשות ומצבה הנפשי, התייצבה ומסרה עדות בבית המשפט.

לאור תסקיר חיובי, נעתרה המאשימה להמלצת תסקיר שירות המבחן בנוגע להטלת של"צ, ולמעשה חזרה בה מעתירתה לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

על הנאשמת נגזרו בסופו של יום 9 חודשי פסילה בפועל ו-200 שעות של"צ לצד ענישה נלווית לאור גילה הצעיר ונסיבותיה האישיות.

באשר לנזק לרכוש:

מדובר כאמור לעיל בתיאור כללי, אשר אינו מתאר בפירוט סוג הנזק והיקפו, ובנזק שנגרם לרכב הנאשם עצמו, ואולם גם לכך יש ליתן משקל מה.

מתחם הענישה ההולם בנסיבות תיק זה:

באשר לרכיב המאסר ורכיבי ענישה נלווים:

הוראות **סעיף 62 לפקודת התעבורה** קובעות מאסר עד שנתיים או **קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין**.

לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים, מצאתי לנכון לקבוע, כי לאור העובדה כי מדובר בתאונת דרכים אשר ארעה במעבר חצייה אף מתומרר, רשלנות הנאשם הינה ברף הבינוני עד גבוה, **והחבלות של ממש הינן ברף הבינוני, משכך, מתחם הענישה מחייב רכיבי ענישה אשר נעים בין של"צ, מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל לתקופה קצרה אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.**

באשר לרכיב הפסילה בפועל:

סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה קובע באשר לרכיב הפסילה בפועל, פסילה מינימלית בת שלושה חודשים, ואולם יש להדגיש כי מדובר בפסילת המינימום.

לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים, הנני קובעת כי מתחם הענישה הינו פסילה בפועל בין 7-11 חודשים.

כל זאת, לצד רכיבי ענישה נלווים.

השלב השני: שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה:

לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים, ובהתאם להוראות החוק והפסיקה המחייבת לא מצאתי כי יש שיקולים המצדיקים חריגה מהמתחם אותו קבעתי לעיל לא לקולא ולא לחומרא.

מדובר ברשימה סגורה אשר תנאיה אינם מתקיימים כאן, אם כי לנסיבות אלה יינתן משקל לא מבוטל בתוך המתחם ההולם.

לענין שיקולי שיקום בענישה והשפעת המצב הנפשי של הנאשם, מפנה לפסק הדין בענין

פ"ל 4561-03-17 בענין מ"י נ' סלמה, אשר ניתן על ידי מותב זה ביום 19.12.17 ולפסיקה המאזכרת שם.

השלב השלישי, העונש המתאים לנאשם בתיק זה:

נסיבות שאינן קשורות לעבירה ונסיבות נוספות: סעיפים 40 יא. ו - 40 יב. לתיקון 113 לחוק העונשין.

סעיף 40 יא. לתיקון 113 לחוק העונשין, מונה רשימת נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהן רשאי בית המשפט להתחשב בגזרו את הדין, ואולם על פי **סעיף 40 יב.** לתיקון 113 לחוק העונשין המשלים אותו, נקבע כי אין ברשימה זו כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לשקול נסיבות נוספות.

כאמור, לא מצאתי לנכון לחרוג לקולא ממתחם הענישה אותו קבעתי, יחד עם זאת, אינני סבורה כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, גם לא כזה אשר ירוצה בעבודות שירות, ומשכך גם לא מצאתי לנכון להפנות הנאשם לממונה על עבודות השירות טרם מתן גזר הדין.

לא ניתן להתעלם מעברו התעבורתי התקין של הנאשם, נסיבותיו האישיות, תרומתו לקהילה כמו גם לקיחת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי והשפעת האירוע התאונתי על חייו.

כל אלה ובמכלול האיזונים והשיקולים, ומבלי לזנוח את האינטרס הציבורי בענישה הולמת לראויים לכך, היה בהם כדי לשכנע אותי, כי אין מקום בנסיבות תיק זה להטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה לה טענה המאשימה או פסילה ממושכת לאין ערוך, וכי ניתן להסתפק בשל"צ ועונש מאסר על תנאי צופה פני עתיד, פסילה בפועל, לצד פסילה על תנאי וקנס.

הענישה הינה לעולם אינדיבידואלית, זאת כמובן מבלי לזנוח את האינטרס הציבורי או להקל ראש בסבלו של המעורב.

נתתי דעתי לטענת ההגנה, כי למעשה ההגנה עתרה מרצונה להפניית הנאשם, לשירות מבחן ולנכונות הנאשם לבצע עבודות השל"צ כמו השתתפותו בסדנה הטיפולית.

נתתי דעתי גם לעקרון ההדרגתיות בענישה, ראה לעניין זה האמור בתיק 89-11-20 מ"י נ' ניסים אבוחסירה אשר ניתן על ידי מותב זה (נבו 24.2.21) ולפסיקה המאוזכרת שם.

באשר לעתירת המאשימה לפיצוי לנפגע המעורב, על אף שיש להניח כי זה יפוצה בהליך האזרחי, ועל אף שאולי לא יהיה בכך לעולם כדי לפצות על סבלו של המעורב, מצאתי לנכון לגזור על הנאשם גם פיצוי כספי למעורב בבחינת "צדק מאחה".

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס כספי בסך 1,500 ש"ח

הקנס ישולם ב-5 תשלומים, חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.3.2023 ואילך.

2. פיצוי כספי למעורב, עת/2, מר מנשה דיין, ת.ז. 067797266 על סך 2,500 ₪, אשר ישולם ב-5 תשלומים, חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.3.2023 ואילך

ניתן לשלם חוב מסוג קנס/ פיצוי/ הוצאות **כעבור שלושה ימים** מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה:

www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

לידיעתך: בחלוף המועד לתשלום המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה ינקוט הליכים לגביית החוב.

למידע נוסף ותשלום הקנס ניתן לפנות גם לנציגי המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה במוקד המידע והשרות הטלפוני בטלפון מספר 35592* או בטל' מספר 073-2055000.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים בפועל,

בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית אותם ריצה הנאשם.

מניין הפסילה יחל עד ולא יאוחר מיום 1.3.2023

הנאשם יפקיד רישיונו עד ולא יאוחר מיום 1.3.2023 שעה 12:00 במזכירות בית המשפט.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

4. מאסר על תנאי בן 4 חודשים, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור בתקופה זו עבירות של גרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלה של ממש ו/או נהיגה בזמן פסילה.

5. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 150 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע במסגרת הכפר ירוק, בתפקיד סיוע לצוות וטיפול בבעלי חיים, הכל בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן כפי שהיא עולה בתסקירו מיום 19.10.2022.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזתר כי באם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

6. אני מטילה בזאת צו מבחן למשך שנה תחת פיקוח שירות המבחן.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן לצורך תיאום מועד תחילת ריצוי השל"צ

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו, בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' חשוון תשפ"ג, 14 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.